

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte - Diaconu Iurie,

Judecători - Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2019, în cauza penală privindu-1 pe

Zloi Gheorghe XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 11.05.2017-23.05.2018;

2. *instanța de apel*: 20.06.2018 - 09.10.2019;

3. *instanța de recurs*: 27.12.2019-25.03.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 23 mai 2018, Zloi Gheorghe, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, a fost achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, Zloi Gheorghe se învinuiește de către organul de urmărire penală că, pe parcursul ultimilor ani, cu scopul consumului propriu de substanțe narcotice, a cules de pe câmpuri plante de cânepă, pe care le-a uscat, mărunțit și păstrat la sine în gospodăria părintească unde locuia de unul singur, până la 22.11.2016, în jurul orelor 13:30 când colaboratorii Inspectoratului de Poliție Strășeni, în rezultatul unei cercetări efectuate în gospodăria acestuia, au depistat și ridicat în cantități deosebit de mari, masă vegetală uscată, de culoare verde cu miros specific ce constau din ramuri laterale și părți superioare de plantă, cu inflorescențe și frunze, precum masele vegetale ce constau din inflorescențe, frunze și fragmente de tulpiniță, în stare uscată de culoare verde, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-6877 din 07.12.2016 reprezintă marihuana, obținută artizanal, neutilizată în scopuri medicinale, în cantitate totală de 2045 grame, care face parte din categoria substanțelor narcotice.

Astfel, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Zloi Gheorghe în baza art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, individualizată prin „*circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor fără scop de înstrăinare, adică, cultivarea ilegală a plantelor care conțin substanțe narcotice, prepararea,*

prelucrarea și păstrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare".

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Zloi Gheorghe să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate o numită activitate ce ține de circulația legală a drogurilor pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că, probele prezentate sunt concludente și suficiente pentru al declara pe Zloi Gheorghe vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia fiind confirmată prin declarațiilor martorilor Guzun Pavel, Levițchi Alexandru, Crețu Nina, Panfil Svetlana și Raiu Dumitru.

Referitor la declarațiile date în calitate de martor de către Crețu Nina, menționează că cele date în cadrul judecării cauzei sunt contradictorii cu cele date în cadrul urmăririi penale. Astfel, consideră că, declarațiile acesteia date în cadrul judecării cauzei urmează a fi apreciate critic, fiind date în vederea absolvirii de răspundere penală a fratelui său Zloi Gheorghe. Din declarațiile martorului respectiv, rezultă că unicul locatar al casei, în podul căreia au fost depistate substanțelor narcotice, este Zloi Gheorghe. De asemenea, din declarațiile lor Guzun Pavel și Levițchi Alexandru, cât și din materialele cauzei penale, rezultă că la momentul efectuării cercetării la fața locului în domiciliul unde au fost depistate substanțele narcotice, cheile de la acea gospodărie erau la Zloi Gheorghe, ceea ce denotă că unicul locatar al acestei gospodării este Zloi Gheorghe. Din declarațiile date în calitate de martor de către Raiu Dumitru, rezultă că este în vecinătate cu gospodăria unde locuiește Zloi Gheorghe. De fapt aceea este gospodăria părinților lui, care sunt decedați de mai mulți ani în urmă și el a rămas să locuiască în ea. Zloi Gheorghe locuia de unul singur fără alte persoane. Din declarațiile date în calitate de martor de către Panfil Svetlana, rezultă că este vecină cu gospodăria lui Zloi Gheorghe, despre care cunoaște că locuiește la casa părintească de mai mult timp.

Astfel, din probele administrate la faza de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești, se probează cu certitudine prezența tuturor semnelor obiective și subiective stabilită de legea penală, ce califică faptele prejudiciabile drept infracțiune prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Nu este clar motivul achitării inculpatului, deoarece în paragraful 2 de pe pagina 15 a sentinței, instanța de judecată a menționat că „...faptele incriminate inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate...”, continuând cu motivarea „...deoarece nu a fost săvârșită de inculpat...”, deși, în partea dispozitivă a sentinței, instanța de judecată a dispus achitarea lui Zloi Gheorghe XXX, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat. Prin urmare, nu este clară poziția instanței, fie fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, fie fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

Procurorul a menționat că, în mod greșit, instanța de fond a reținut faptul că Zloi Gheorghe nu locuiește în XXX, nu are gospodărie proprie, nu administrează casa părintească, locuiește în s. Zaporojie, Ucraina, uneori vine în Republica Moldova și câteodată se oprește la casa părintească. Or, din probele administrate rezultă

contrariul, că anume Zloi Gheorghe locuiește de unul singur în gospodăria părinților săi Zloi Vasile și Zloi Elena, decedați de mai mulți ani în urmă. Chiar și anume faptul că după ce a fost anunțat în căutare, deoarece se eschiva de la prezentarea în fața organului de urmărire penală, a fost reținut în XXX, unde a înnoptat la gospodăria unde au fost depistate substanțele narcotice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2019, a fost respins apelul procurorului, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia privind achitarea lui Zloi Gheorghe, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Or, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept care ar impune casarea sentinței de achitare a lui Zloi Gheorghe, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, cu atât mai mult că prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția, luând în considerație probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 al. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la faptul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel analizând probele din materialele cauzei, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, a considerat că acestea din urmă nu demonstrează vinovăția inculpatului Zloi Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4), lit. b) Cod penal, iar în contextul dat instanța de fond a făcut o apreciere corectă a probatoriului administrat, ajungând în mod legal la concluzia că Zloi Gheorghe nu se face vinovată de comiterea infracțiunii de circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor fără scop de înstrăinare, or, în cazul respectiv, se constată că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Așa dar, în speță, instanța de apel a considerat că prin probe administrate de organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Zloi Gheorghe, de comiterea infracțiunii imputate, or, la caz, instanța de judecată nu poate să pună la baza unei hotărâri de condamnare doar faptul că Zloi Gheorghe ar fi locuit câte odată pe parcursul ultimilor ani, până la data de 22.11.2016, când în casa părintească a inculpatului, în XXX, au fost depistat în pod la casă marihuană.

În acest context, instanța de apel a ținut cont de declarațiile inculpatului Zloi Gheorghe XXX, care a declarat atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, că, *în anul 2016 acesta nu a fost în XXX, atunci se afla la fratele său în XXX. Într-o seară a fost telefonat de sora sa, care i-a comunicat că a decedat soția fratelui său mai mare. Fratele acestuia i-a comunicat că mâine dimineață vor pleca în XXX la înmormântare. Acolo acesta s-a aflat vre-o două ore după care a plecat înapoi la Fior ești și până în anul 2016 nu a mai fost la XXX.*

Or, declarațiile inculpatului Zloi Gheorghe a fost confirmate prin declarațiile martorului Creți Nina, care fiind audiată în instanța de apel a relatat că, *dreptul de proprietate asupra casei este al ei, toți frații i-au oferit dreptul de a deține dreptul de*

proprietate. În 2016 ea avea grijă de casă, acolo nimeni nu locuia. Zloi Gheorghe era dus la frate în Florești din primăvară. Când venea din Rusia locuia în casa părintească. În 2016 fratele ei, ultima dată când a fost casă, nu ține minte, era prin toamnă, prin luna noiembrie, a fost la o înmormântare și a plecat cu celălalt frate, care trăiește în XXX. În 2016 Gheorghe a fost în sat la înmormântarea cumnatei și atât. Și a stat o singură zi, a plecat în aceeași zi. La casa părintească în ziua înmormântării fratele ei nu a intrat.

Deși, atât prin declarațiile martorilor Guzun Pavel, Levițchi Alexandru, cât și prin raportul de expertiză nr.3 4/12/1-R-6877 din 07.12.2016, se confirmă integral că în XXX, în podul gospodăriei ce a aparținut părinților inculpatului Zloi Gheorghe XXX, s-au depistat și ridicat marihuană în cantitate totală de 2045 grame, acuzatorul de stat nu a prezentat probe concludente și pertinente ce ar confirma că anume inculpatul Zloi Gheorghe XXX a cultivat aceste plante, le-a preparat, prelucrat și le-a păstrat, atâta timp, cât în cadrul cercetării judecătorești s-a confirmat faptul că de facto, inculpatul Zloi Gheorghe XXX, în acea perioada nici nu a locuit în XXX, și nu l-a văzut nimeni pe inculpat că acesta a cultivat aceste plante, le-a preparat, prelucrat și le-a păstrat în podul casei părintești.

Or, potrivit informației Departamentului Poliției de Frontieră, inculpatul Zloi Gheorghe, în perioada 01.10.2015 - 01.04.2017 a părăsit hotarele Republicii Moldova și a intrat pe teritoriul țării de 15 ori, fapt ce confirmă că acesta periodic se află pe teritoriul Republicii Moldova.

Instanța de apel a menționat că, nu sunt întemeiate alegațiile invocate de acuzatorul de stat precum că declarațiile martorului Crețu Nina, date în cadrul judecării cauzei urmează a fi apreciate critic, fiind date în vederea absolvirii de răspundere penală a fratelui său Zloi Gheorghe. Or, din materialele cauzei rezultă că potrivit extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor al XXX, în gospodăria cu numărul cadastral 8030205148 sunt înscriși Zloi Vasile - decedat, Zloi Elena - decedată și Zloi Gheorghe, iar faptul dat nu confirmă că ultimul este responsabil de substanțele narcotice depistate în pod.

Mai mult ca atât, în acest sens, instanța de apel a subliniat că, martorul Crețu Nina, în cadrul urmăririi penale a declarat că fratele său, Zloi Gheorghe XXX este plecat de mai multe timp în r-nul Anenii Noi, la alt frate de a lor, Zloi Fiodor. Ultima data l-a văzut cu vreo 2 săptămâni în urma, ambii frați au venit la o mormântare în XXX și apoi au plecat în r-nul Anenii Noi.

Faptul menționat de martorul Crețu Nina a fost confirmat de martorul Zloi Fiodor, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, în luna mai 2016, sora acestuia Nina l-a telefonat și i-a comunicat că Zloi Gheorghe este acasă, la care acesta a rugat ca ultimul să vină la el ca să-l ajute la reparație care a început să facă ginerele lui, acasă. Gheorghe a stat la acesta până au dat înghețuri. O odată au fost împreună cu Gheorghe în XXX, căci a decedat o cunoscută de a lor. Ei au plecat de dimineață, iar apoi s-au întors la Florești. Înainte de acesta, Gheorghe mai mult de o săptămână s-a aflat în Zaporojie, Ucraina la familia lui. În ziua când s-au dus la înmormântare, ei au trecut întâi pe la fratele lor mai mare și apoi au plecat la sora Nina. La casa părintească nu au fost, căci nu au avut timp. *La casa părintească ei nu au fost de vreo trei ani.*

Faptul menționat de martorii Crețu Nina și Zloi Fiodor, este confirmat și prin declarațiile martorului Iordăchescu Semion, care fiind audiat în instanța de fond, a

relatat că, *Zloi Gheorghe a stat în Florești la fratele său din primăvara anului 2016 până în toamnă și l-a ajutat la reparație. Acesta în perioada dată mereu se afla la fratele său Fiodor.*

În aceste circumstanțe, instanța de apel a constatat că, nu a fost demonstrat faptul că inculpatul Zloi Gheorghe locuia de unul singur fără alte persoane în gospodăria XXX, chiar și martorul Raiu Dumitru în ședința de judecată a declarat că, *Gheorghe locuiește în acea casă, uneori când vine acasă, el vine de 2 ori pe an aproximativ.*

Astfel, din probele administrate la faza de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești, se probează cu certitudine că fapta infracțională prevăzută de art.217 alin. (4) lit. b) Cod penal, nu a fost comisă de inculpatul Zloi Gheorghe, iar afirmația acuzatorului de stat precum că, în mod greșit, instanța de fond a reținut că Zloi Gheorghe nu locuiește în XXX, nu are gospodărie proprie, este una declarativă și neîntemeiată, în situația în care, chiar și martorul acuzării Levinta Alexandru a indicat în ședința instanței de apel că, *gospodăria era împrejurată cu gard, grădina era plină cu tufiș, accesul era numai pe poartă, ceea ce denotă că casa nu era locuibilă.*

De asemenea, instanța de apel a conchis că, nu constituie un temei de casare a sentinței faptul indicat de acuzatorul de stat că, nu este clară poziția instanței, fie fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, fie fapta nu a fost săvârșită de către inculpat, or, deși în conținutul sentinței, s-a indicat confuz că faptele incriminate inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, dar totodată a fost indicată și că fapta nu a fost comisă de către inculpat, deci aceasta constituind o eroare materială, iar instanța de judecată 1-a achita pe inculpatul Zloi Gheorghe, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat, lucru care corect a fost apreciat de către prima instanță.

În acest sens, instanța de apel a constatat că inculpatul Zloi Gheorghe nu a comis fapta prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, pentru ce ultimul, justificat și legal a fost achitat, iar în cazul respectiv, acuzatorul de stat nu a adus careva argumente plauzibile ce ar servi temei de casarea sentinței de achitare, din care motiv, cererea de apel urmează a fi respinsă.

Or, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală „Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.”

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

Acuzarea de stat consideră că în cadrul urmăririi penale, cercetărilor judecătorești în instanțele de fond și apel a fost dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Zloi Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Pe această dimensiune, într-o primă ordine de idei, subsemnatul crede că fapta de prelucrare și păstrare a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare urma a fi constatată dacă nu de instanța de fond atunci de cea de apel din probele administrate de către partea acuzării, în special prin probele materiale, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22 noiembrie 2016 în gospodăria lui Zloi Gheorghe din satul XXX (a se vedea f.d. 12-16 vol.I), prin raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-6877 din 07 decembrie 2016 (a se vedea f.d. 30-41 vol.I) dar și prin declarațiile martorilor Crețu Nina (a se vedea fd.21 vol.I, fd.44 vol.II), făcute în cadrul urmăririi penale și citite în ședința instanțele de fond și apel, dar și din declarațiile martorilor Levițchi Alexandru (a se vedea fd.22 vol.I, fd.99 vol.II) și Guzun Pavel (a se vedea fd.24 vol.I, fd.47 vol.II) făcute în cadrul cercetărilor judecătorești în instanțele de fond și apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate și ținând cont de opinia lui avocatului Iulian Rusanovschi în numele lui Zloi Gheorghe expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerând că acestea sunt suficiente și dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire au fost comise de Zloi Gheorghe.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cât privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate nu se dovedește din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care fac referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (3) și 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune, ori procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar demonstra vinovăția lui Zloi Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4), lit. b) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2019, în cauza penală privindu-1 pe **Zloi Gheorghe XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **08 mai 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan